

Upheld in the Evil Day தீங்கு நாளில் தாங்கப்படுதல்

“உன் வழிகளினெல்லாம் உன்னைக் காக்கும்படி, உனக்காக தம்முடைய தூதர்களுக்குக் கட்டளையிடுவார். உன் பாதம் கல்லில் இடறாதபடிக்கு அவர்கள் உன்னைத் தங்கள் கைகளில் ஏந்திக் கொண்டு போவார்கள்.” (சங்கீதம் 91:11,12)

இந்த சங்கீதத்தின் முகவுரை, யேகோவாவின் மறைவிலிருக்கிற, சர்வ வல்லவரின் நிழலில் தங்குகிற சுவீசேஷ யுகத்தில் ஆவியினால் ஜெனிப்பிக்கப்பட்ட தேவனுடைய அர்ப்பணம் செய்த ஜனங்களுக்கு விசேஷித்த விதமாக பொருந்துகிறது என்பது தெளிவாக காணப்படுகிறது. இதே கருத்து நிழலான ஆசரிப்பு கூடாரத்தில் அடையாளமாக சொல்லப்படுகிறது. பரிசுத்தவான்கள் இருக்கிற மறைவான இடம் பரிசுத்த ஸ்தலம், பிரதான ஆசாரியனும் உதவி ஆசாரியர்களும் தவிர வேறு யாரும் நிழலான பரிசுத்த ஸ்தலம் மற்றும் மகா பரிசுத்த ஸ்தலத்திலும் நுழைய அனுமதிக்கப்படவில்லை. இஸ்ரேயலர்கள் அனைவரும் இந்த ஏற்பாடுகளுக்கு மிகவும் நெருங்கி இசைவாக வாழ்ந்தவரை, ஆசீர்வதிக்கப்பட்டார்கள். பரிசுத்த ஸ்தலம், மறைவான இடம் என்கிற ஒன்று இந்த சங்கீதத்தில் குறிப்பிடப்படுகிறது.

இயேசுவின் நாளுக்கு வரும்போது, உண்மையான பரிசுத்த ஸ்தலத்திலும் மகா பரிசுத்த ஸ்தலத்திலும் முதலில் நுழைந்தவர் அவரே என்று நாம் பார்க்கிறோம். யோர்தானில் அவர் தம்மை ஒப்புக் கொடுத்தபோது பரிசுத்தவான்களில் முதலாவதாக நுழைந்தார். அவர் தம்மை ஞானஸ்நானத்தில் அர்ப்பணித்த அந்த கணமே அவர் வெளியே பிரகாரத்தில் இருப்பதற்கு பதிலாக பரிசுத்த ஸ்தலத்தில் இருந்தார். அவர் பரிசுத்த ஸ்தலத்தில் இருந்து, சர்வ வல்லவரின் கூழலில் தொடர்ந்து இருந்தால், தேவனுடைய அனைத்து அருளும் அவருக்கு சாதகமாகவும் சகலமும் அவரது நன்மைக்கு ஏதுவாகவும் நடக்கும். ஆகையால் இயேசு தமது ஓட்டத்தை வெற்றிகரமாக முடித்தபோது, அவர் இரண்டாம் திரையைக் கடந்து மகா பரிசுத்த ஸ்தலமாகிய பரலோகத்திற்குள்ளே நுழைந்து விட்டார். (எபிரேயர் 6:19,20;9:24) அவர் மாம்சத்திலிருந்தபோது, தமது அனைத்து வழிகளையும் காத்துக் கொண்டபடியால், தேவனால் அவர் காக்கப்பட்டார். அவர் கெத்சமனே தோட்டத்தில் இருந்தபோது பிதாவானவர் தம்மை ஒரு வகையில் வெளிப்படத்தினார் என்பது நமக்கு அறிவிக்கப்படாதிருந்தாலும், தூதர்கள் வந்து நமது ஆண்டவருக்கு ஊழியம் செய்தார்கள் என்று நாம் அறிவிக்கப்படாதிருக்கிறோம். தேவன் “தம்முடைய தூதர்களைக் காற்றுகளாகவும், தம்முடைய ஊழியக்காரரை அக்கினி ஐ^oவாலைகளாகவும் செய்கிறார்.” (சங்கீதம் 104:4)

தேவன் யாரையும் எதையும் தமது பிரதிநிதியாகவும் தூதனாகவும் பயன்படுத்தகூடும். ஆனால் இயேசுவின் நாட்களில் மிகவும் சொற்பமான மானிட குடும்பமே நமது ஆண்டவருக்கு தேவனுடைய தேற்றும் தூதர்களாக பயன்படுத்த தகுதியுள்ளவர்களாக இருந்தார்கள். பெத்தானியை சேர்ந்த மரியாள் அவர்களில் ஒருத்தி. அவள் ஆண்டவரின் சிலுவை மரணத்திற்கு முன்னதாக பரிமள தைலத்தால் அவரது கால்களை கழுவி தனது தலை மயிரினால் அதை துடைத்தாள். அவரது மனம் இன்னும் ஐந்து நாளில் தாம் சிலுவையில் அறையப்பட போகிறோம் என்ற எண்ணத்தில் அமைதியற்று இருந்தபோது அவள் அவருக்கு ஆறுதல் அளித்தாள். யாரும் அதை புரிந்து கொள்ளவில்லை என்பதையும் யாருமே அவருடைய உணர்வுக்குள் நுழைய முடியவில்லை என்பதையும் அவர் உணர்ந்தார். ஆனால் மரியாளின் ஊழியம் ஆண்டவருக்கு விலையேறப் பெற்றதாக அவருக்கு ஊர்சாகம் ஊட்டுவதாக இருந்தது.

நமது நாட்களுக்கு நுட்பமான சோதனைகள் விசித்திரமானது

கர்த்தர் ஆவிகளை-தூதர்களை, மனிதர்களை, இயற்கையின் சக்திகளை அவரது ஊழியர்களாக பயன்படுத்தியிருக்கிறார். பிதாவானவர் நமக்கு, தமது பிள்ளைகளுக்கு சில செய்திகளை அனுப்ப விரும்பினால், நாம் பயன்படுத்த கற்றுக் கொண்டிருக்கிற கம்பியில்லா தந்தி மற்றும் தொலைபேசி மூலம் பேசலாம். ஆனால் நமக்கு செய்தியை அனுப்ப இதை பயன்படுத்த தேர்ந்தெடுக்கவில்லை. எனினும் ஆவியின் கிருபைகளில் அபிவிருத்தி அடைவதின் மூலம், பரலோக ராஜ்யத்திற்கு தயார்படுத்தும் எண்ணத்தில், பெந்தெகொஸ்தே நாளிலிருந்து தெரிந்து கொள்ளப்பட்டு வரும் வகுப்பராகிய அவரது அனைத்து பரிசுத்தவான்களின் மேல் அவரது விசேஷித்த மேற்பார்வை இருக்கிறது என்பது நமது பாடம் கொடுக்கும் கருத்தாக இருக்கிறது. “உன் பக்கத்தில் ஆயிரம் பேரும் உன் வலது புறத்தில் பதினாயிரம் பேரும் ” விழும்போதும் கொள்ளை நோய் வரும் போதும் இந்த முடி சங்கீதமும் நமது காலத்திற்கு பொருத்தமாக இருக்கிறது. கொள்ளை ஒருவனை தாக்கும் போது அவன் உண்மையை அறிவதற்கு முன்னரே செய்து விடுகிறது. இதே போல் கிறிஸ்துவின் சரீரத்தின் பாத அங்கங்களாகிய நமக்கும் ஆவிக்குரிய கொள்ளை நோயாகிய விசேஷித்த சோதனைகள் மற்றும் ஆபத்தில் இருக்கிறோம்.

விசேஷித்த துன்பம் வருகிற காலத்தைப்பற்றி அனைத்து தீர்க்கதரிசிகளும் சொன்ன காலமாக நமது காலம் இருக்கிறது. கடந்த காலத்தில் ஊழியம் செய்கிற தேவனுடைய பிள்ளைகளுக்கு துன்பம் வந்திருக்கிறது. கடந்த காலத்தில் நியாயம் வெளியரங்கமாக இருந்தது. நியாயத்திற்கும் அநியாயத்திற்கும் ஒரு கோடு போடப்பட்டது. “நீ கர்த்தருக்கு ஊழியம் செய்வாயா அல்லது பாகலுக்கு ஊழியம் செய்வாயா” என்ற கேள்வி எழும்போது, சரியானதை கண்டு பிடித்து, “நான் கர்த்தர் பக்கம் இருப்பேன்” என்று தீர்மானிப்பது கஷ்டம் இல்லாதிருந்தது. ஆதிகால சபையின் காலத்தில், “நீ ரோமர்களுக்கு விசுவாசமாயிருந்து சகாயம் பெற விரும்புகிறாயா? அல்லது கிறிஸ்துவை பின்பற்றி துன்பத்தை அனுபவிக்கப் போகிறாயா?” என்ற கேள்வி இருந்தது. பதில் கிறிஸ்து அல்லது ரோமராஜா. இன்னும் பிற்காலத்தில், நீ இந்த சபைப்பிரிவா அல்லது வேறொரு சபை பிரிவா என்ற கேள்வி எழுந்தபோது, பிரச்சனை தெளிவாக வரையப்பட்டது. “நான் தேவன் பக்கமா அல்லது சத்துருவின் பக்கமா?” ஆனால் கடந்த நூற்றாண்டு (இந்த கட்டுரை 1915ல் எழுதப்பட்டது) ஆண்டு காலமாக சபைப்பிரிவுகள் நடைமுறையில் புறக்கணிக்கப்பட்டு கொண்டு வருகின்றன.

சில சமயங்களில் துன்பப்படுத்தப்பட்டவர்களின் துன்பத்திற்கு அவர்களே குறைகூறப்படுகிறவர்களாக இருந்தார்கள். ஏனெனில் அவர்கள் செய்த பிழைகள் கொடுமானதாக இருந்தது. கடந்த காலங்களை பார்க்கும் போது சோதனைகளும் துன்பங்களும் தற்காலத்தைக் காட்டிலும் குறைவான நுட்பம் உடையதாக இருந்தன. தற்காலத்தில் இந்த பெரிய சபைபிரிவுகள் ஒரே அமைப்பாக இருக்கும்படி ஒருவருக்கொருவர் சண்டையிட்டுக் கொள்கின்றனர். ஆயிரவருடயுகம் வந்துவிட்டதாக காணப்படுவது போல் இருக்கும். அதாவது சிங்கமும் ஆட்டுக்குட்டியும் ஒருமித்து இருக்கும். பொதுவாக கிறிஸ்தவ ஜனங்களிடையே நல்லெண்ணமும், தீமையைக் காட்டிலும் நன்மை செய்ய வேண்டும் என்கிற விருப்பமும் காணப்படுகிறது. கொடுமான துன்பங்கள் இழைக்கப்படுவதில்லை, திரளானவர்கள் அதை ஏற்படுத்தவில்லை.

கடந்த நாற்பது வருட காலம், அனைத்து கிறிஸ்தவ ஜனங்களுக்கும் கடுமையான சோதனை காலமாக இருக்கிறது. நுட்பமான போதனைகளாகிய ஆவி உலகம். கிறிஸ்தவ விஞ்ஞானம், பிரம்ம ஞானம் மற்றும் பல்வேறு வகையான புது கருத்துக்கள் பரவியிருக்கின்றன. இதே போல பரிணாமம் போன்ற கொள்கைகள் விரிவாக அறிவிக்கப்படுகிறது. படித்த மனிதர்கள் பரிணாம கொள்கையை உருவாக்கினர். மேலும் உயர் விமர்சனம் வேதாகமத்தை கிழிக்கின்றன. ஏனெனில் “ஞானம் என்று பொய்யாய் பேர் பெற்றிருக்கிற” கொள்கைகள் பரவியிருக்கிறது. (1 தீமோ 6:20) இந்த தப்பறையான கொள்கைகள் எல்லா திசைகளிலும் விஷவாயுயைப் போல பரவியிருக்கின்றன. இவரது கருத்துப்படி நானூறு மில்லியன் கிறிஸ்தவர்கள் அதில் இருக்கிறார்கள். மற்ற அதிகாரிகளின் கணக்குப்படி எழுநூறு அல்லது எண்ணூறு மில்லியன் கிறிஸ்தவர்கள். இதில் கைக்குழந்தைகள், மன நோயாளிகள் அனைவரும் அடங்குவர். ஒரு நிமிட குழந்தையாயிருந்தாலும் ஐம்பது வயது உடையவராயிருந்தாலும் சபையின் அங்கங்களாக கணக்கிடப்படுகிறார்கள். ஏனெனில் சில நீர்த்துளிகள் அவர்கள் தலையின் மேல் தெளிக்கப்பட்டு சில வார்த்தைகள் அவர்களுக்குமேல் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

இயேசுவின் நாமத்தை பெயரிட்டு அழைக்கிற அதிக அறிவுள்ளவர்களிடையே தேவனுடைய வசனத்திலிருந்து விழுந்து போகாத அதிகமாக இருக்கிறது. இந்த சோதனை மிகவும் இரகசியமாக ஊடுருவுவதாகவும் அதிக காயத்தை ஏற்படுத்துவதாகவும் இருக்கிறது. ஏனெனில் இவைகள் வேதாகம கலாசாலைகளிலிருந்து வந்திருக்கின்றன. ஆயிரக்கணக்கானோர் விழுந்து போயினர். அவர்கள் விழுப்போகவில்லை, விழுந்துபோய் விட்டார்கள். அவர்கள் காத்திரின் வசனத்திலிருந்து நம்பிக்கை அனைத்தையும் இழந்துவிட்டார்கள். வெளியரங்கமாக ஊழியம் செய்யும் இரண்டு லட்சம் ஊழியர்களில் பத்து சதவிகிதத்தினருக்கு மேல் யாரும் வேதாகமத்தை, தேவனால் கொடுக்கப்பட்டது என்பதை விசுவாசிக்கவில்லை. இரண்டு இலட்சத்தில் ஒரு இலட்சத்து என்பதாயிரம் பேர் விழுந்து போய்விட்டனர். வேதாகமத்தின் மீது நம்பிக்கையை இழந்துவிட்ட அவர்கள் தேவனுடைய உறவிலிருந்தும் விழுந்துவிட்டார்கள். சிலர் எந்த விதத்திலும் உறவு கொண்டிருக்கவில்லை.

இன்றைய நாளில் அநேகருடைய பொய்யான நம்பிக்கைகள்

வேதாகமத்தில் வெளிப்படுத்தப்பட்டவைகளை தவிர வேறு எதை தேவன் வெளிப்படுத்தியிருக்கிறார்? நம்பிக்கை இன்மையும் உலகில் தேவன் இல்லை என்பதுமே அநேகரது நிலைமையாக இருக்கிறது. அவர் தங்களது சுய நம்பிக்கைகளைக் கொண்டிருக்கிறார்கள், ஆனால் அது ஒரு வேதாகம நம்பிக்கையல்ல. பிரம்ப ஞானத்தினர் ஒரு நம்பிக்கையை பெற்றிருக்கிறனர். ஆவி உலக நம்பிக்கையாளர் ஒரு நம்பிக்கையை பெற்றிருக்கின்றனர். கிறிஸ்தவ விஞ்ஞானிகள் ஒரு நம்பிக்கையை கொண்டிருக்கின்றனர். அதே போல பரிணாமவாதிகளும் நம்பிக்கை கொண்டிருக்கின்றனர். ஆனால் இவர்கள் அனைவருடைய நம்பிக்கையும் அடிப்படையற்றவை. மேலும் அவை சோதனை நாளில் விழுந்து போகும்.

பரிணாமவாதிகள் தாங்கள் நித்தியமாக வாழ்வோம் என்று நம்பிக்கை கொண்டிருக்கவில்லை. ஆனால் அவர்கள் ஒவ்வொரு நாளும் அதிகமாக கற்றுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதாவது தாங்கள் இன்னும் அதிக புத்திசாலியான பிள்ளைகளை பெற முடியும் என்றும் அவர்கள் எல்லா குணங்களிலும் உயர்ந்தவர்களாக இருப்பார்கள் என்றும் கூறுகிறார்கள். இதன் பலனாக இந்த பிள்ளைகள் இன்னும் நீண்ட காலம் வாழ்வார்கள் என்றும் அவர்கள் இன்னும் ஞானமான பலமுள்ள பிள்ளைகளை பெறக்கூடியவர்களாக இருப்பார்கள் என்றும் கூறுகிறார்கள். இந்த பரிணாமவாதிகள் இன்னும் நீண்ட காலத்திற்கு பிறகு அவர்களது பிள்ளைகள் எல்லா சூழ்நிலைகளையும் பயன்படுத்திக் கொண்டு என்றென்றைக்கும் ஜீவிக்கக் கூடிய நிலைமையை அடைவார்கள் என்று நம்புகிறார்கள். நமது கருத்தில் இவர்கள் தேவனற்றவர்களாக நம்பிக்கையற்றவர்களாக இருக்கிறார்கள்.

இவர்களது ஊழியர்கள் இயேசுவைப்பற்றி பேசுவது உண்மைதான், ஆனால் அது வேதாகம செய்தி அல்ல. இயேசுவின் வாழ்க்கை முறை, நாம் அதை பின்பற்றக் கூடிய அளவுக்கு, அவர் நமக்கு முன்மாதிரியாக, உதாரணமாக இருந்தார் என்று சொல்கிறார்கள். இப்படியாக அவர்கள் பேசுவதற்கு காரணம் என்னவென்றால் இந்த ஒழுக்க முறைகள் ஜனங்களின்மேல் நல்ல ஒரு விளையை ஏற்படுத்தும் என்பதேயாகும். இவர்கள் இயேசு கிறிஸ்துவைப் போல் வாழ்ந்திருந்தால், இவர்கள் ஜனங்களை கண்டனம் செய்து, அவர்கள் சுயநலத்துடனும் அறிவீனமாகவும் வாழ்கிறார்கள் என்றும் தேவனுடைய வார்த்தையை அசட்டை பண்ணுகிறார்கள் என்றும் கூறியிருப்பார்கள். இயேசுவை உதாரணமாக எடுத்துக் கொண்ட இதே ஊழியர்கள், இயேசு இப்படிப்பட்ட வாழ்க்கையை வாழ்ந்ததால் தான் அவர் நீண்ட நாட்கள் வாழாமல் முப்பத்தி மூன்றாவது வயதில் மரித்தார். என்பதை நன்கு அறிவார்கள். இயேசுவின் குணலட்சணம் மிகவும் சிறந்தது என்பதை ஒத்துக் கொள்வார்கள். ஆனால் அவரிடம் எந்த மீட்கும் பொருள் திட்டமும் இல்லை என்று கூறுவார்கள். இயேசுவின் முன் உதாரணத்தை பின்பற்றும்படி ஜனங்களை ஊக்கப்படுத்துவார்கள், ஆனால் சத்தியத்திற்காகவும், தேவனுடைய ஊழியத்திற்காகவும் ஜீவனை அளிக்க ஊக்கமளிக்க மாட்டார்கள்.

தங்கள் நாடு போருக்கு வரும்படி அழைத்தாலோ அல்லது அவர்களது ஊழியர்கள் போருக்கு செல்லும்படி போதித்தால் மட்டுமே போருக்கு செல்லலாமே ஒழிய மற்றபடி போகக் கூடாது என்று ஜனங்களுக்கு சொல்லுகிறார்கள். போருக்கு செல்வது பிரபலமாகிவிட்டிருந்தால் போரில் கலந்து கொள்ளச் சொல்வார்கள். இந்த இடைப்பட்ட காலத்தில் போதகர்கள் சிறு பையன்களை ஸ்கவுட் (Scout) மற்றும் பிரிகேட்ஸ்

(Brigades) போன்றவைகளில் சேர்த்து பயிற்சி கொடுப்பார்கள். போர் வரும்போது, இந்த இளைஞர்கள் தங்கள் தோளில் துப்பாக்கியை சுமந்து போருக்கு செல்வார்கள். அவர்கள் போரை நடத்தி தங்கள் நாட்டிற்காக போரிடுவார்கள். அவர்களது ஜனங்கள் காயம்பட்டவர்களை காயங்கடடி சுகப்படுத்தி போருக்கு மறுபடியும் அவர்களை தயார்படுத்துவார்கள். ஒருவேளை அவர்கள் கொல்லப்படவும் கூடும்.

தற்போது மதநம்பிக்கையின்மை எங்கும் பரவியிருக்கிறது

இதற்கெல்லாம் காரணம் மதபோதனையின் குழப்பமே. இது வந்ததற்கு காரணம் ஜனங்களுக்கு வேதாகமத்தில் நம்பிக்கை குறைந்து போனதே ஆகும். அவர்களது விசுவாசத்தைக் குறித்து நாம் விசாரிக்கும் போது, அவர்கள் கூறுவதாவது: “நாங்கள் இயேசுவின் வார்த்தைகள் அனைத்தையும் நம்புகிறோம்.” சில வெளியீட்டாளர்கள் இந்த கோணத்தில் நடக்க புதிய ஏற்பாட்டை அச்சடிக்கும் போது இயேசுவின் வார்த்தைகளை மாத்திரம் சிவப்பு நிறத்தில் போட்டு, இயேசுவின் வார்த்தைகளை மாத்திரம் படிக்க விரும்புகிறவர்கள் சிவப்பு நிறத்தில் உள்ள எழுத்தை மட்டும் படிக்கும்படி வழி செய்கிறார்கள். ஆனால் நீங்கள் நோவா காலத்தில் நடந்த ஜலப்பிரளயத்தை நம்புகிறீர்களா என்று கேட்டால், “இல்லை, எங்கள் மனது எது நியாயமானது என்று சொல்லுகிறதைத்தான் நாங்கள் நம்புவோம். மற்றவைகளை அர்த்தமற்றதாக எண்ணுகிறோம்” நீங்கள் ஏக சிந்தையும், ஏக அன்புள்ளவர்களாயிருந்து, இசைந்த ஆத்துமாக்களாய் ஒன்றையே சிந்தித்து, என் சந்தோஷத்தை நிறைவாக்குங்கள். ஒன்றையும் வாதினாலாவது வீண் பெருமையினாலாவது செய்யாமல் மனத்தாழ்மையினாலே ஒருவரையொருவர் தங்களிலும் மேன்மையானவர்களாக எண்ணக்கூடவீர்கள். அவனவன் தனக்கானவைகளை அல்ல, பிறருக்கானவைகளை நோக்குவானாக. இயேசு கிறிஸ்துவின் சிந்தையே உங்களிலும் இருக்கக் கடவது (பிலிப்பியர் 2:25. உண்மையென்ன வென்றால், அவர்கள் இயேசுவின் மேல் உண்மையான விசுவாசம் வைக்கவில்லை. தமது மாமசீக வாழ்வு எதற்கு என்று அவர் அறிவித்ததையும் அவர்கள் நம்பவில்லை. அவர் பாவத்திற்கு ஒரு பலியாக வந்தார் என்பதை விசுவாசிக்காமல் அவர்கள் அப்படிச் சொல்கிறார்கள். விசுவாச நிலையிலிருந்து அவர்கள் விழுந்துவிட்டார்கள்.

இப்பொழுது ஜனங்களின் போதகர்களே விழுந்துவிட்டால், நானூறு மில்லியன் அல்லது எண்ணூறு மில்லியன் ஜனங்களுக்கு நாம் என்ன சொல்லுவோம். சிலர் ஒரு சபைப்பிரிவில் இருக்கலாம். மற்றவர்கள் வேறு ஒரு சபைப்பிரிவில் இருக்கலாம். ஆனால் மொத்தத்தில் அவர்கள் அறியாமையில் வைக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். எவ்வளவு பள்ளிகள், மற்றும் கல்லூரிகள் இருக்கின்றன என்று நாம் நினைத்துப்பார்க்கும் பொழுது எண்ணிக்கை சரியானதாக இல்லாதிருக்கலாம். ஆனால் உண்மை என்னவென்றால் சிறு பகுதியினர் மட்டுமே கல்லூரியிலும் சரி, உயர்நிலைப்பள்ளியிலும் சரி சரியான பாடத்தை பெறுகிறார்கள். அதற்கு முந்தைய காலங்களில் வஞ்சிக்கப்பட்டவர்கள் பக்கமே இருந்தார்கள். தற்காலத்தில் நமது பெரிய கலாசாலைகளில் பெரும்பாலானவை தெய்வ நம்பிக்கையின்மையின் நூற்றாங்காலாகவே இருக்கின்றன. வேதாகம சத்தியம் ஜனங்களிடமிருந்து பிரித்தே வைக்கப்படுகிறது. கல்லூரிகள் லட்சக்கணக்கான பண உதவி பெற்று, படித்த பேராசிரியர்களை பெற்று, கிறிஸ்தவ உலகம் என்று அழைக்கப்படுகிறவர்கள், பேர் சபையின் இரண்டு லட்சம் ஊழியர்களின் கீழ், ஆச்சரியம் என்னவென்றால் அனைவரும் தெய்வ நம்பிக்கையில்லாதவர்களாக ஆகவில்லை என்பதே

இந்த கண்ணோட்டத்துடன் கடந்த நூற்றாண்டு வருடங்களில் இந்த சங்கீதத்தின் ஒரு நிறைவேறுதலைப் நாம் பார்க்கிறோம். ஆயிரம் பதினாயிரம் பேர் விழுந்திருக்கிறதை. நாம் பார்க்கிறோம். அவர்கள் எங்கே விழுந்தார்கள் என்பதையும் ஏன் விழுந்தார்கள் என்பதையும் நாம் பார்க்கிறோம். சிலர் மட்டுமே கிறிஸ்துவின் பாத அங்கமாக நிற்கிறார்கள். நாம் உலகத்தை உற்று நோக்கும்போது, ஆயிரக்கணக்கானவர்களைப் பார்க்கும் போது, கர்த்தருடன் உடன்படிக்கையின் உறவுக்குள் வந்திருக்கிற சிலர் மட்டுமே நிற்கிறார்கள் என்று தெரிந்துகொள்கிறோம். இவர்களிலும் அநேகர், இந்த வாழ்க்கையின் சுமையினாலும், ஐசுவரியவான்களின் வஞ்சகங்களினாலும் தப்பறையான போதகங்களினாலும் பயப்படும் நிலையில் இருக்கிறார்கள். அவர்களும் உறுதியாக நிலைத்திருக்க முடியாதிருக்கிறார்கள். இவர்களுக்கு நமது உதவி தேவைப்படுகிறது.

சர்வாயுத வாக்கத்தின் அவசர தேவை

அப்போஸ்தலர் பவுல் கர்த்தருடைய பிள்ளைகள் அனைவரையும், “தேவனுடைய சர்வாயுத வாக்கத்தையும் எடுத்துக் கொள்ளுங்கள்” என்று தூண்டுகிறார். அவர்களில் சிலர் அதிகமான தேவனுடைய சர்வாயுதங்களை பெறாமல், இருண்ட காலத்தின் விசுவாச அறிக்கைகளையே பெற்றிருக்கிறார்கள். அவர்களில் சிலர் உயர் விமர்சனம், பரிணாமம் முதலான நவீன தப்பறையான போதகங்களின் கீழ் இருக்கிறார்கள். திடமான விசுவாசம் இல்லாதவர்களாக இருக்கிறார்கள். அவர்கள் “கர்த்தரிலும் அவருடைய சத்துவத்தின் வல்லமையிலும் பலப்படுத்துவதற்கு” பதிலாக பலவீனமாக இருக்கிறார்கள். இவர்கள் அனைவரும் பலப்பட வேண்டிய காலமிது. அப்பொழுதுதான் தற்போது நம்மேல் இருக்கிற “தீங்கு நாளில்” நிற்க முடியும் அவர்கள் “நீதி என்னும் மார்க்கவசத்தை தரித்தவர்களாயும், சமாதானத்தின் சுவிசேஷத்திற்குரிய ஆயத்தம் என்னும் பாதரசையை தொடுத்தவர்களாயும், விசுவாசம் என்னும் கேடகத்தையும் தேவ வசனமாகிய ஆவியின் பட்டயத்தையும் உடையவர்களாயிருக்க வேண்டும்.” (எபேசியர் 6:10-17)

நாம் “தேவனுடைய சர்வாயுதவாக்கத்தையும்,” தரிந்தவர்களாயும் ஆவியின் பட்டயத்தை நன்கு திறமையுடன் கையாளக் கூடியவர்களாயும் இருக்கிறோம். நாம் ஆவியின் பட்டயமாகிய தற்காலத்துக்குரிய சத்தியத்தை தேவனுடைய வசனத்திலிருந்து எடுத்து, ஜெயங்கொள்ளப்போகிற அனைவருக்கும் பயன்படுத்த வேண்டியவர்களாயிருக்கிறோம். அவர்கள் சர்வாயுதவாக்கத்தையும் சீக்கிரமாக தரித்துக் கொள்ள உதவி தேவைப்படுகிறவர்களாயிருக்கிறார்கள். இதன் மூலம் பருமனாகவும் வேகமாகவும் பறந்து கொண்டிருக்கிற சத்துருவானவனின் அஸ்திரத்திலிருந்து பாதுகாத்துக் கொள்ளவும் மிகுதியாக ஒவ்வொருவரிடமும் இருக்கிற தவறுகளிலிருந்தும் பாதுகாத்துக்கொள்ளவும் கூடும். இன்னும் அவர்கள் அவர்களது தற்காலிக விழுகையிலிருந்தும் தூக்கி நிறுத்தப்பட்டு கர்த்தரில் பலமடையப் பெறுவார்கள்.

பணிவிடை செய்யும் தூதர்கள்

இந்த 91ஆம் சங்கீதம் தற்காலத்தை படம்பிடித்து காண்பிப்பது போல் இருக்கிறது. நமது பாடத்தில் குறிப்பிடப்படாத தூதர்களை போல ஆவதற்கு நாம் பாடுபட வேண்டும். இந்த தூதர்கள், ஊழியர்கள், தேவனுடைய சிறப்பான புத்திரர்கள். அவர்கள் சகோதரர்களுக்கு ஊழியம் செய்ய வேண்டும். இதுவே சவிசேஷ யுகம் முழுவதற்கும் தேவன் தம்முடைய ஜனங்களுக்கு கொடுக்கக் கூடிய உயர்ந்த கனமாகும். நமது கர்த்தரின் காரியத்தில் ஆவியின் ஜீவிகளாகிய தூதர்கள் அவருக்கு ஊழியம் செய்தார்கள். சில அப்போஸ்தலர்களின் காரியங்களில் தூதர்கள் தோன்றி சில குறிப்பிட்ட நேரங்களில் ஊழியம் செய்தார்கள். வேத வாக்கியங்கள், உண்மையிலே “தூதர்கள் அனைவரும் இரட்சிப்பை சுதந்தரிக்கப் போகிறவர்களுக்கு பணிவிடை செய்யும் ஆவிகள்” என்று அறிவிக்கின்றன. தேவனுடைய பிள்ளைகள் மூலமாய் செய்யப்படக் கூடிய வேலைகளை ஆவியின் ஜீவிகளைக் கொண்டு தேவன் செய்வார் என்று எதிர்பார்ப்பது நியாயமானதாக இருக்காது.

இந்த சங்கீதத்தின்படி, “பாத” அங்கங்கள் விசேஷித்த இடறுதலின் ஆபத்தில் இருப்பதாகவும், ஆகையால் அவர்களுக்கு விசேஷித்த உதவி தேவை என்பதையும் நாம் இப்பொழுது காண்கிறோம். தற்காலத்தின் பல்வேறு கண்ணிகள் குறிப்பாக விளக்கப்பட்டிருக்கிறதற்கு பிறகு, நாம் வாசிக்கிறதாவது: “உன் வழிகளிலெல்லாம் உன்னைக் காக்கும்படி, உனக்காகத் தம்முடைய தூதர்களுக்கு கட்டளையிடுவார். உன் பாதம் கல்லில் இடறுதலுக்கு அவர்கள் உன்னை தங்கள் கைகளில் ஏந்திக்கொண்டு போவார்கள்.” நமது ஆண்டவர் தமது முதலாம் வருகையில் தாம் இஸ்ரவேல் வீட்டாருக்கு தடுக்கலின் கல் என்று கூறியதை ஏசாயா தீர்க்கதரிசி முன்னுரைத்திருக்கிறார். (மத்தேயு 21:42-45) இயேசு இஸ்ரவேலின் இரண்டு வீட்டாருக்கும் தடுக்கலின் கல்லாக இருப்பார் என்று ஏசாயா தீர்க்கதரிசி சொல்லியிருப்பதை அப்போஸ்தலர் பவுல் குறிப்பிடுகிறார். (சா 8:14 ; ரோமர் 9:32, 33)

நமது கர்த்தர் மாமீசு இஸ்ரவேலின் வீட்டாருக்கு தடுக்கலின் கல்லாக அவர்களது நாற்பது வருட அறுவடை காலத்தில் இருந்தார். இதே போல முன்னுரைக்கப்பட்டபடி கடந்த நாற்பது ஆண்டுகளாக அவர் தடுக்கலின் கல்லாக இந்த அறுப்பில் இருக்கிறார் என்று நாம் பார்க்கிறோம். யூத அறுப்பில் அவரது பிரசன்னமும் அவரது வேலையும் புரிந்து கொள்ளப்படவோ ஏற்றுக் கொள்ளப்படவோயில்லை. அதே போல் இங்கேயும் நமது ஆண்டவரின் பரோசியா, அதாவது பிரசன்னம் விசுவாசிக்கப்படவில்லை. அவரது மீட்கும் பொருள் மறுக்கப்படுகிறது. இந்த காலத்தின் நிகழ்வுகள் அவரது பிரசன்னத்தை வெளிப்படுத்துகிறது. இந்த காரியங்களும் வேத வாக்கியங்களின் முக்கிய சத்தியங்களும் இப்பொழுது மிகவும் தெளிவாகவும், எப்பொழுதுதான் காட்டிலும் அதிக வெளிச்சமாகவும் இருக்கிறது. இது உலகத்திற்கு தடுக்கலின் கல்லாகவும், விழித்துக்கொண்டிருக்கிற விசுவாசிகளுக்கு ஆசீர்வாதமாகவும் இருக்கிறது. தேவனுடைய உண்மையான பிள்ளைகள் இந்த படிக்கல்லின் மேல் ஏறி உயர்வாக சென்று உயர்ந்த கண்ணோட்டத்திற்கு சென்றிருக்கிறார்கள். ஆகையால் தடுக்கலிலிருந்து விலகியிருக்கிறார்கள். மீட்கும் பொருளின் போதனையும் ஆண்டவரின் இரண்டாம் பிரசன்னத்தின் ரூபகாரங்களும் கர்த்தருடைய பரிசுத்தவான்களுக்கு இந்த காலத்தில் சொல்லமுடியாத உதவிகரமாக இருக்கின்றன.

நமது வசனத்தின் தற்கால நிறைவேறுதல்

நமது வசனத்தின் “கல்” என்பது ஒரு அடையாளமான கல் என்பதை நாம் காண்கிறோம். சாத்தான் இயேசுவை சோதிக்கும்போது இதை சொல்லாதமான கல்லாக எடுத்துக்கொண்டு தேவாலயத்தின் உப்பரிகையிலிருந்து அவரை குதிக்சு சொல்லுகிறான். ஆனால் இயேசு “அப்பாலே போ சாத்தானே” என்று கூறுகிறார். வேத வாக்கியங்களின்படி செய்து பார்க்க மறுத்தார். ஆனால் அதன் நிறைவேறுதலை தற்காலத்தில் நாம் பார்க்கிறோம். கர்த்தர், தூதர்களையும் தூதுவர்களையும் எழுப்பப்பண்ணி “பாத” வருப்பாருக்கு மிகவும் உதவிகரமாக இருக்கும்படி பண்ணுகிறார். இந்த தூதுவர்கள் பல்வேறு வகையானவர்கள். தற்கால சத்தியச் செய்தி அச்சடிக்கப்பட்டு பல்வேறு மொழிகளில் பூமியின் அனைத்து பகுதிகளுக்கும் அனுப்பப்பட்டுள்ளது. இது கிறிஸ்துவின் பாத அங்கங்களை தேடவும், அவர்களை நிலைநிறுத்தவும் ஆகும். ஆயிரக்கணக்கானோர். தாங்கள் பெரிய ஆபத்தில் இருந்தபோது அதிலிருந்து மீட்கப்பட்டதை தொடர்ந்து நமக்கு எழுதிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இவர்களில் சிலர் முன்னரே அவநம்பிக்கைக்கு சென்று விட்டனர். அநேகர் வேதாகமம் தேவனுடைய வார்த்தை என்கிற அனைத்து விசுவாசத்தையும் இழந்து விட்டனர். ஆனால் இன்றைக்கு அவர்கள் கர்த்தரிலும், அவருடைய சத்துவத்தின் வல்லமையிலும் பலப்படுகிறார்கள்.

தேவன் இந்த தூதுவர்களை அப்பொழுது பயன்படுத்தியிருக்கிறார். அவரது இந்த பணிவிடை செய்யும் ஆவிகள் தான் அவரது ஜனங்களுக்கு ஊழியம் செய்திருக்கிறார்கள். அதிலே காணக்கூடாத தூதுவர்களும் இருந்திருக்க மாட்டார்கள் என்று நாம் சொல்லவில்லை. ஆனால் காணக் கூடிய தூதுவர்களை நாம் பார்த்திருக்கிறோம் என்பதை நாம் அறிவோம். எனவே நமது பாடத்தின் வசனம் நம் அனைவருக்கும் ஒரு நல்ல செய்தியை கொண்டுள்ளது. “உன் வழிகளிலெல்லாம் உன்னைக் காக்கும்படி உனக்காக தம்முடைய தூதர்களுக்குக் கட்டளையிடுவார்.” தேவனுடைய பிள்ளைகளுக்கு அதிசீக்கிரத்தில் எப்படிப்பட்ட துன்பங்கள் வந்தாலும், ஒரு விசேஷித்த ஆறுதல் இருக்கும். நல்ல உள்ளம் படைத்த அவரது அனைத்து பிள்ளைகளுக்கும் முழுமையாக தேவையானவைகளை கொடுக்கக் கூடியவராக கர்த்தர் இருக்கிறார். அப்படிச் செய்வார் என்பதை நினைவுகூர வேண்டும். இந்த தூதுவர்களை அவர் தொடர்ந்து பயன்படுத்துவார். பாதையின் முடிவு வரைக்கும் அவரது ஜனங்களை பலப்படுத்துதல் இருக்கும். இப்படி யாராவது வழிநடத்தப்படவில்லையென்றால் அதற்கு காரணம் அவர்களிடத்தில் ஏதோ தவறு இருக்கிறதேயாகும். “பொல்லாப்பு உனக்கு நேரிடாது.” (சங் 9:10) இந்த “உனக்கு” வகுப்பாராக இருக்கும்படி நாம் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும். தெய்வீக பாதுகாப்பு நமது ஓட்டம் முடியும் வரை இருக்கும் என்பதே இதன் பொருள்.